

Opfølgningen af Beijing-handlingsprogrammet om opfølgning af den fjerde verdenskvindekonference

Europa-Parlamentets beslutning om opfølgningen af den fjerde verdenskvindekonference - Handlingsprogrammet Platform for Action (Beijing+10)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til festligholdelsen af den internationale kvindedag den 8. marts 2005,
- der henviser til den internationale konvention om afskaffelse af alle former for racediskrimination, som trådte i kraft den 21. december 1965,
- der henviser til FN's konvention af 18. december 1979 om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder,
- der henviser til konventionen af 10. december 1984 mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling,
- der henviser til den erklæring og det handlingsprogram, der vedtoges i Beijing den 15. september 1995 på den fjerde verdenskvindekonference om ligestilling, udvikling og fred,
- der henviser til sine beslutninger af 15. juni 1995¹ og 21. september 1995² om denne konference,
- der henviser til sin beslutning af 4. juli 1996 om opfølgningen af Kairo-konferencen om befolkning og udvikling³,
- der henviser til Rådets henstilling af 2. december 1996 om ligelig deltagelse af mænd og kvinder i beslutningsprocessen⁴,
- der henviser til sin beslutning af 16. september 1997⁵ om integrering af lige muligheder for kvinder og mænd i alle fællesskabspolitikker og -aktioner - "mainstreaming",
- der henviser til sin beslutning af 19. maj 2000⁶ om Kommissionens meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet om fremtidige initiativer i kampen mod handel med kvinder,
- der henviser til Rådets direktiv 2000/43/EF af 29. juni 2000 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse⁷ (racelighedsdirektivet),

¹ EFT C 166 af 3.7.1995, s. 92.

² EFT C 269 af 16.10.1995, s. 146.

³ EFT C 211 af 22.7.1996, s. 31.

⁴ EFT L 319 af 10.12.1996, s. 11.

⁵ EFT C 304 af 6.10.1997, s. 50.

⁶ EFT C 59 af 23.2.2001, s. 307.

⁷ EFT L 180 af 19.7.2000, s. 22.

- der henviser til sine holdninger af 17. november 1999¹ og 9. marts 2004² om vedtagelse af et EF-handlingsprogram (Daphne- og Daphne II-programmerne) (2000-2003 og 2004-2008) om forebyggelse og bekæmpelse af vold mod børn, unge og kvinder,
 - der henviser til sine beslutninger af 20. september 2001³ om lige løn for samme arbejde for mænd og kvinder og 25. september 2002⁴ om kvindelig repræsentation blandt arbejdsmarkedets parter i Den Europæiske Union,
 - der henviser til sin beslutning af 9. marts 2004 om forening af arbejdsliv og familie- og privatliv⁵,
 - der henviser til resultaterne af 49. møde i FN-Kommissionen for Kvinders Status den 4. marts 2005,
 - der henviser til de alvorlige hændelser i Istanbul den 6. marts 2005 under en demonstration i forbindelse med den internationale kvindedag,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 108, stk. 5,
- A. der henviser til, at kvinder, selv om de udgør mere end halvdelen af Den Europæiske Unions befolkning og vælgere, stadig er underrepræsenteret i økonomiske, sociale og politiske beslutningstagende organer i hele EU, og især henviser til, at andelen af kvindelige parlamentarikere i nogle medlemsstater ligger under verdensgennemsnittet på 15,6 %,
- B. der henviser til, at kvinders rettigheder fortsat krænkes rundt omkring i verden, selv om de udgør en integreret, umistelig og udelelig bestanddel af de universelle menneskerettigheder, samt at disse krænkelser er særlig chokerende i krigshærgede områder, hvor kvinder udsættes for voldtægt, påtvungen graviditet og seksuel udnyttelse,
- C. der henviser til, at den seksuelle udnyttelse ikke er blevet mindre, og at det skønnes, at hundredtusinder af kvinder og børn fra tredjelande hvert år bliver ofre for menneskehandel i EU,
- D. der beklager, at kvindelig omskæring, der ikke er noget ukendt fænomen i EU-lande, fortsat er meget udbredt i verden (ifølge WHO er to millioner kvinder i verden hvert år udsat for denne praksis),
- E. der henviser til, at selvstændiggørelsen af kvinder er afgørende for udryddelsen af fattigdom og en nødvendig forudsætning for at nå Lissabon-strategiens mål og den målsætning, at kvinder inden 2010 skal udgøre 60 % af arbejdsstyrken,

¹ EFT C 189 af 7.7.2000, s. 69.

² EUT C 102 E af 28.4.2004, s. 159.

³ EFT C 77E af 28.3.2002, s. 134.

⁴ EUT C 273 E af 14.11.2003, s. 169.

⁵ EUT C 102 E af 28.4.2004, s. 492.

- F. der henviser til, at lige adgang til varer og tjenesteydelser samt økonomisk uafhængighed er afgørende for kvinder, hvis der skal opnås ligestilling i hele samfundet,
- G. der henviser til, at hjælp til at forene privat- og arbejdslivet er en forudsætning for at fremme ligestilling på arbejdsmarkedet og i samfundet i overensstemmelse med konklusionerne fra topmøderne i Barcelona og Lissabon,
- H. der henviser til, at opmærksomheden særlig bør rettes mod kvinder fra mindretalsgrupper,
- I. der henviser til, at EU aktivt bør støtte 2005 som FN's internationale år for mikrokreditter, som et stort antal kvinder drager fordel af,
- J. der henviser til, at der som følge af den stigende arbejdsløshed i Europa er behov for at fremme særlige foranstaltninger med henblik på at lette kvinders adgang til kvalificerede jobs, idet de er de første, der rammes af arbejdsløshed, og henviser til, at kvinderne, selv om de ofte har en bedre uddannelse end mænd, stadig ikke er i stand til at drage fordel heraf,
- K. der henviser til, at lønforskellen mellem mænd og kvinder i Europa stadig i gennemsnit er på mellem 16 % og 33 %, og at der ikke er blevet gjort nogen reelle fremskridt med gennemførelsen af princippet om lige løn for samme arbejde, som blev indført for 30 år siden med direktiv 75/117/EØF¹ om lige løn til mænd og kvinder, og henviser til, at 30 % af de kvindelige arbejdstagere i EU - sammenlignet med 6,6 % af de mandlige - har deltidsarbejde, hvilket de ofte er tvunget til på grund af manglende børnepasningsfaciliteter til en overkommelig pris,
- L. der henviser til, at erfaringen viser, at mindst en tredjedel af de valgte i alle institutionelle organer skal være kvinder, hvis der skal tages fuld højde for kvinders interesser i samfundet, og at 50 % er et berettiget mål for at kunne opnå paritetisk demokrati, hvilket er et princip, der accepteres i visse medlemsstater på partiplan samt på lokalt, nationalt og europæisk niveau, men at der stadig mangler en klar EU-politik omkring paritetisk demokrati,
- M. der henviser til, at der stadig er millioner af kvinder, der mangler oplysninger om og undervisning i spørgsmål vedrørende deres sundhed, og som ikke har adgang til den nødvendige sundhedsbehandling, information om eller adgang til svangerskabsforebyggende midler, og henviser til, at det specielt med hensyn til seksuelt overførbare sygdomme som hiv/aids i en nylig rapport fra Verdensbanken skønnedes, at der på verdensplan er 201 millioner kvinder, som stadig ikke har adgang til svangerskabsforebyggende midler, hvilket medfører 23 mio. uønskede graviditeter og 1,4 mio. spædbørnsdødsfald,
- N. der henviser til, at der i 1995-handlingsprogrammet udtrykkelig tales om frihed til at træffe beslutninger og tage ansvar i spørgsmål vedrørende seksualitet, fuld respekt for den enkelte persons integritet og ligestilling mellem kvinder og mænd i spørgsmål vedrørende seksuelle forhold og forplantning,

¹ EFT L 45 af 19.2.1975, s. 19.

- O. der værdsætter den rolle, det luxembourgske formandskab og Kommissionen spillede under det forberedende arbejde op til og under forhandlingerne på den 49. møde i FN's Kommission for Kvinders Status,
1. glæder sig over erklæringen fra 49. møde i FN-Kommissionen for Kvinders Status, hvori den erklæring og det handlingsprogram, der vedtoges i Beijing i 1995, bekræftes;
 2. fordømmer skarpt den brutalitet, det tyrkiske politi i Istanbul lagde for dagen under demonstrationen i anledning af den internationale kvindedag den 6. marts 2005, og anmoder Kommissionen om at få forelagt en udtømmende rapport om, hvad der skete;
 3. anmoder de FN-medlemsstater, som endnu ikke har ratificeret konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder, om at gøre dette;
 4. minder om, at kvinders menneskerettigheder er en uomstuelig, integreret og udelelig bestanddel af de universelle menneskerettigheder, og mener, at fremme og beskyttelse af kvinders rettigheder er grundlæggende forudsætninger for at skabe et reelt demokrati, og at alle disponible midler bør tages i brug for at forebygge alle krænkelse af kvinders menneskerettigheder, herunder krænkelse, der finder sted i EU;
 5. anmoder medlemsstaterne om at vedtage lovgivning eller håndhæve deres eksisterende lovgivning for at standse kvindelig omskæring, som foretages på deres territorium, og bistå de berørte tredjelande med at iværksætte programmer sammen med lokale ngo'er for at bekæmpe denne praksis;
 6. opfordrer de medlemsstater, hvor det er blevet konstateret, at tvangssterilisering er et velkendt fænomen, til at koordinere indsatsen for lovhåndhævelse og bringe denne praksis til ophør;
 7. fordømmer tvangsægteskaber og opfordrer medlemsstaterne samt Kommissionen som koordinator til at tage alle nødvendige skridt til at straffe bagmændene, også når tvangsægteskaberne indgås uden for Unionens område af personer, der er bosiddende i Unionen;
 8. understreger, at kvindernes situation i EU ikke er blevet mærkbart bedre siden 1995 til trods for gennemførelsen af eksisterende lovgivning, såsom direktiv 75/117/EØF om gennemførelse af princippet om lige løn til mænd og kvinder¹ og direktiv 76/207/EØF² om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder, for så vidt angår adgang til beskæftigelse og erhvervsuddannelse; opfordrer Kommissionen til at sikre, at kvinder i de nye medlemsstater fuldt ud drager fordel af gældende fællesskabsret vedrørende kvinders rettigheder, og foreslår, at der gennemføres en europæisk kampagne om den gældende lovgivning for at gøre kvinderne mere bevidste om deres rettigheder;
 9. glæder sig over Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om gennemførelse af princippet om lige muligheder og ligebehandling af mænd og kvinder, for så vidt angår beskæftigelse og erhverv, (ændret udgave) (KOM(2004)0279) som et vigtigt skridt for at opnå større sikkerhed og klarhed på ligestillingsområdet;

¹ EFT L 45 af 19.2.1975, s. 19.

² EFT L 39 af 14.2.1976, s. 40.

10. glæder sig over vedtagelsen af direktiv 2004/113/EF¹ om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder, for så vidt angår adgang til og levering af varer og tjenesteydelser, og anser direktivet for at være et vigtigt instrument til at sikre ligestilling; beklager imidlertid, at der ikke er gjort tilstrækkeligt fremskridt med fuldt ud at fjerne køn som en diskriminerende faktor ved fastsættelse af præmier og bidrag i forbindelse med forsikring og hermed forbundne finansielle aktiviteter;
11. erkender, at der er truffet visse positive foranstaltninger i forbindelse med vold mod kvinder; understreger imidlertid manglen på en klar politisk forpligtelse til at tage fat på og udrydde vold mod kvinder i hjemmet, sexturisme og handel med kvinder, herunder lovgivningsmæssige foranstaltninger som asylret til ofre;
12. opfordrer derfor Kommissionen til at erklære 2006 for det europæiske år til bekæmpelse af vold mod kvinder og opfordrer den endvidere indtrængende til fuldt ud at inddrage Rumænien, Bulgarien, Tyrkiet og nabolande i det forberedende arbejde med året til bekæmpelse af vold mod kvinder samt alle arrangementer, programmer og projekter i forbindelse hermed;
13. erkender, at kvindernes sundhed i EU er blevet betydelig bedre i løbet af det sidste årti, selv om der stadig er mange faktorer, der hindrer ligestilling mellem mænd og kvinder på sundhedsområdet; anmoder derfor om, at der tages højde for de forskellige mønstre i kvinders sundhed, når der vedtages EU-programmer, og at der tages særligt hensyn til reproduktiv sundhed;
14. opfordrer på det kraftigste medlemsstaterne og Kommissionen til at prioritere kønsaspektet på FN's verdenskonferencer som f.eks. Kairo+10 og verdenstopmødet om social udvikling i 2005 og i den forbindelse tage hensyn til FN's millennium-udviklingsmål;
15. minder om, at undervisning og uddannelse er af afgørende betydning for at opnå ligestilling mellem mænd og kvinder, og understreger behovet for livslang læring og erhvervsuddannelse for at fremme kvinders lige adgang til kvalificeret beskæftigelse og alle niveauer i erhvervslivet; bemærker i den forbindelse, at kvinderne udgør to tredjedele af de 860 millioner mennesker, der er analfabeter;
16. opfordrer Rådet til på forslag fra Kommissionen at fastsætte kønsspecifikke indikatorer i forbindelse med udbredelsen af fattigdom blandt kvinder for at føre en mere samordnet politik inden for social beskyttelse og sørge for, at bekæmpelsen af udbredelsen af fattigdom blandt kvinder prioriteres allerhøjest i EU's udviklingspolitikker;
17. fastslår atter, at kvinder bør udgøre mindst 40 % af personalet ved mæglingsaktioner, fredsbevarende og konfliktforebyggende foranstaltninger samt katastrofehjælp, herunder informations- og observationsrejser på EU's og dens medlemsstaters vegne;
18. minder om, at den enkeltes ytringsfrihed er vigtig, men understreger den rolle, som medierne, reklamen og internettet spiller ved skabelsen af værdier og stereotype kønsopfattelser; ser derfor gerne en debat med brugere og regulerende myndigheder om

¹ EUT L 373 af 21.12.2004, s. 37.

deres rolle for at finde og skabe den rette balance mellem ytringsfrihed og retten til menneskeværdighed, især i forbindelse med medier og reklamer, der kan ses af børn;

19. opfordrer Kommissionen og Rådet til at foreslå foranstaltninger, hvormed man kan forbedre kvinders adgang til fuld deltagelse i den økonomiske, sociale og politiske beslutningstagning, og understreger betydningen af at integrere kønsaspektet i alle EU-politikker;
20. opfordrer Kommissionen og Rådet til at sikre, at alle programmer og aktiviteter, som finansieres med midler fra EU's budget, navnlig under strukturfondene, kommer til at omfatte kønsbudgettering, begyndende i 2006;
21. opfordrer de politiske partier både på nationalt og europæisk plan til at tage deres partistrukturer og -procedurer op til fornyet overvejelse med den hensigt at fjerne alle hindringer, som direkte eller indirekte modarbejder kvinders deltagelse, samt vedtage passende strategier for at opnå bedre balance mellem mænd og kvinder i valgte forsamlinger, herunder positiv særbehandling som f.eks. kvoter;
22. opfordrer Kommissionen til at foreslå en opfølgingsstrategi for de indikatorer, som de forskellige EU-formandskaber har forelagt;
23. glæder sig over de lovgivningsmæssige reformer, der er blevet gennemført i Tyrkiet, men udtrykker atter bekymring over, at kvinder stadig er ofre for æresdrab og vold, og opfordrer derfor Kommissionen og Rådet til at fortsætte deres samarbejde med de tyrkiske myndigheder og nøje følge udviklingen omkring kvinders rettigheder i Tyrkiet;
24. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og FN's generalsekretær.